

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Hr. Hagen Hagensen siger, at i enkelte tilfælde vil der endda ske en forøgelse af skatten for nogle familier. Jeg vil godt sige, at det system, vi har i øjeblikket, som er meget uretfærdigt, også giver en forøgelse i forhold til, hvad der ville være retfærdigt kønsmæssigt, så det er bare et spørgsmål om at ophæve nogle uretfærdigheder, som findes i dag. Det synes jeg ikke man skal beklage.

Hr. Hagen Hagensen gør selvfølgelig en masse ud af de besværligheder, der bliver med dette forslag, idet man skal til at gøre selvangivelsen op på en anden måde. Hr. Hagen Hagensen må altså finde sig i, at det kan være besværligt, at kvinder vil have ligestilling. Det kan det på mange områder, det kan det altså også på skatteområdet.

Hr. Fogh Rasmussen talte meget om juridisk ligestilling kontra reel ligestilling, og jeg synes da, det er rigtigt, at en juridisk ligestilling ikke giver den reelle ligestilling, som kun kan dannes på baggrund af en holdningsændring. Jeg kan høre, at det varer meget længe i venstre, før man kommer dertil.

Hr. Fogh Rasmussen siger også: når nu manden har skødet på ejendommen ... ja men hvem siger, at manden har det? Hvis familien i øvrigt har ønsket en ligestilling, så vil det da være naturligt, at begge parter står på skødet. Hos os har vi ikke ligestilling; det er mig, der har skødet.

Hr. Fogh Rasmussen siger også, at splitting vil give reel ligestilling. Det er fuldstændig i modstrid med alt andet, han har sagt. Juridisk kan jeg godt se, at splitting giver en ligestilling, men hvis man får indført splittingsystemet, så vil der reelt ske det, at mange kvinder vil komme til at gå hjemme, for så får man mulighed for at trække mandens indtægt over på kvinden og så beskatte den meget lavere. Hvis det er de reelle ting, vi taler om, så er splittingsystemet det værste tænkelige.

I øvrigt vil jeg sige, at vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Glistrup (FP):

Blandt de mange ændringsforslag skal jeg særligt anbefale, at tinget stemmer ja til fem, som er særlig gode.

Det er for det første ændringsforslag nr. 3, som er et led i den lange, seje kamp for det meget, meget vigtige at få det skattemæssige

bundfradrag forhøjet. Det ligger nu langt under eksistensminimum, og fremskridtspartiet har jo igennem hele sin tilværelse brugt masser af kræfter på at forklare, hvorfor det bundfradrag bør forhøjes og bør forhøjes væsentligt. Jeg håber, at vi ved vedtagelse af ændringsforslag nr. 3 i dag kommer et skridt videre på den lange march mod lykkelandet.

Ægteskabsskattemæssigt er det vigtigste ændringsforslag nr. 4, der drejer sig om medhjælpende ægtefæller. Her er der to forskellige spørgsmål. For det første: hvordan afgrænser man gruppen af medhjælpende ægtefæller? Her er der tale om en teknisk forenkling. Lige modsat af hvad hr. Fogh Rasmussen sagde, får vi ved vedtagelse af ændringsforslag nr. 4 ikke mere de besværligheder, som man i øjeblikket har med at afgrænse, hvem der skal ind i gruppen af medhjælpende ægtefæller. For det andet er det, når det drejer sig om medhjælpende ægtefæller, uhyre vigtigt, at man ligedeler indkomsten. Det er noget, som ændringsforslag nr. 4 kraftigt går ind for.

I den henseende er det beslægtet med kristeligt folkepartis ændringsforslag nr. 5. Der er bare det ved det, at kristeligt folkepartis ændringsforslag nr. 5 ryger ind i det, man vel efterhånden kan kalde Thorkil Kristensen-syndromet, nemlig problemet med at skulle udskille nogle indtægter fra andre og finde frem til, hvad der skal med ind i en særlig gruppe, og hvad der ikke skal med. Derfor er ændringsforslag nr. 4 både retfærdsmæssigt og teknisk langt, langt bedre end kristeligt folkepartis ændringsforslag nr. 5, hvor man skal have alt bøvet og alt besværet med at finde ud af, hvad der skal henføres til virksomheden, og hvad der er virksomhedsfremmed i ægtefællernes selvangivelser. Det giver anledning til alverdens skattespekulationer med hensyn til, om man skal lægge sin aktivitet anderledes, end det er hensigtsmæssigt, mellem ægtefællerne. Det er spekulationer, som man kan få i medfør af kristeligt folkepartis forslag, der altså på begge områderne er fremskridtspartiets underlegent.

Nu må vi selvfølgelig se i øjnene, at både kristeligt folkepartis og fremskridtspartiets ændringsforslag bliver forkastet – ud fra den defeatisme, som hr. Fogh Rasmussen udtrykte, da han sagde, at da han ikke troede, der var et flertal for det, ville venstre stemme imod, så vil venstre ikke være med til det. Vi